Traducción: Daniel Schulman

Zohar Vayakhel #469

469. Rabí Shimón dijo, si la gente supiera cuán elevada es la sección de la preparación del incienso ante el Santo, bendito sea Él, tomarían cada palabra y la levantarían para adornarla como una corona de oro sobre sus cabezas. Quien estudie bien la sección sobre la preparación del incienso, debe examinarla detenidamente. Y si se concentra en ello cada día, tiene una porción en este mundo y en el Mundo que Viene. La muerte es desterrada de él y del mundo y él está protegido de las ordenanzas de este mundo, la terrible experiencia del Guehinom y el Juicio del otro Reino (Heb. Maljut).

469. אר"שׂ, אִי בְּגִּי נְּשָּׂא הֲוֹו יַּרְעֵיׁ כַּבְּוֹה עַׂכְּאָה אִיהוּ עוֹבְרָא דְּקְטֹוֶרת כַּבִּוּי קּוּרְשָׂא בְּרִיךְ הוּא , הֲוֹו נַּטְבֹּי כָּכִי בִּוּכְּה וּבִוּכְּה בִּגִּיה, וַהֲוֹו סַכְּבֵּי כֵה עֲׂטְרָה עַׁל בִישִּׂיִיהוּ, כְּכִתְרָא דְּדַרְהַבָּא. וּבִוּאוֹ דְּאִשְּׂהְתַּכֹ בֵּיה, בְּעִי כְּאִסְתַכְּכָּא בְּעוֹוּבְרָא דְּקְטֹוֶרת, וְאִי יְכַנִין בִּיה בְּכָל יוֹבִוּא, אִית כֵּיה זוֹוּכְלָהָא בְּהַאי עָׂכְבָּוּא יְבְּעוֹבְרָא דְּאָתִי, וְיִסְהָּכַלְ בּוּוֹתְנָּא בִּנִּיה, וּבִוּעָּלְבָוּא, וְיִשְׁהְוֹיב בִוּכָל דִּינִין דְּהַאי עָּלְבָּוּא בִּוּסְטִּרִין בִּישִׁיוֹ, וּבִּוּדִינָּא דְנֵּיה, וּבִּוּדִינָּא דְבַּוֹלְכוּא דְבַוּלְכוּא.

Comentario de Zion Nefesh:

Zohar Vaiakel # 469

Rabí Shimón dijo, si la gente supiera el efecto de la "Acción del Ketoret" ante el Santo, bendito sea Él, tomarían cada palabra y la pondrían como una corona de oro en sus cabezas. Aquellos que meditan en ello con conciencia todos los días, Él tiene una participación en este mundo y en el Mundo que Viene. La muerte será eliminada de él y del mundo. Será salvo de los juicios en este mundo y de la influencia del Otro Lado. También estará protegido del juicio del infierno después de la muerte y del juicio del Otro Lado.

El poder del incienso es eliminar toda negatividad, incluida la muerte. Muchos cabalista recomiendan leer este texto todos los días, especialmente aquellos con problemas de salud como cáncer y otras enfermedades. Cuando la negatividad está fuera del camino, es fácil atraer Luz.

Lea el archivo PDF completo que se encuentra a continuación para estudiar el Zohar de protección contra plagas.

Es libre para descargar y compartir con cualquiera de forma gratuita. Cuanto más comparta, mayor protección tendremos todos.

Zohar Vaerá

- 120. Rabí Pinjas continuó la discusión con los pasajes: "y, he aquí, la mortandad había en efecto comenzado entre el pueblo..." (Bemidbar/Números 17:12); "Luego dijo Moshé a Aharón: '¡Toma tu incensario..." (Id. 11); "Y así se detuvo la mortandad" (Id. 13). APRENDEMOS ESTO A TRAVÉS DEL USO DE PALABRAS SIMILARES. Aquí dice "pronto" EN EL VERSÍCULO "Y TRAELO PRONTO A LA CONGREGACIÓN". Allí está escrito: "Prepárense pronto tres medidas". Como en el primer versículo, la palabra "pronto" aquí se aplica a una ofrenda de sacrificio como un medio de salvación. ESTO SOSTIENE LA EXPLICACIÓN DE RABÍ CRUSPEDAI.
- 121. Rabí Pinjas dijo: Una vez, mientras caminaba, me encontré con Eliahu y le dije: Señor, ¿puede decirme algo para el bienestar del pueblo? Él me dijo: El Santo, bendito sea Él, firmó un pacto con esta disposición. Si los ángeles que informan las transgresiones del hombre entran en su presencia mientras los seres humanos recitan simultáneamente las ofrendas de sacrificio que Moshé ordenó y las dicen con plena intención y con todo su corazón, entonces todos los ÁNGELES mencionarán sus nombres para siempre.
- 122. ELIAHU ME DIJO: Además, hay un pacto firmado que establece que cuando hay una plaga entre el pueblo, Él envía este anuncio entre todas las huestes de los Cielos. Si los humanos entran a las sinagogas y Yeshivot en la tierra y recitan con todo su corazón y toda su alma el párrafo del incienso que Israel una vez realizó, la plaga se detendrá.
- 123. Rabí Itzjak dijo: Ven y mira. Está escrito: "Luego dijo Moshé a Aharón: "¡Toma tu incensario y echa en él fuego de encima del altar y pon incienso". Aharón le preguntó: "¿Por qué?" Moshé respondió: "porque de la presencia de Hashem ha salido explosión...". Luego dice: "y corrió en medio de la asamblea; y he aquí, la mortandad había en efecto comenzado entre el pueblo.. Pues se colocó entre los muertos y los vivos; y así se detuvo la mortandad" (Bemidbar/Números 17:11-13). Por lo tanto, el Ángel de la Destrucción perdió su dominio "y así se detuvo la mortandad". ASÍ SE ESTABLECE EXPRESAMENTE QUE EL INCIENSO DETUVO A LA PLAGA.
- 124. Rabí Aja fue al pueblo de Tarsha, donde se quedó en una posada. La gente de esa aldea susurró sobre él, diciendo: Un gran hombre ha llegado aquí; vamos a él Ellos le dijeron: ¿No tienes piedad de nosotros debido a la plaga? Él les dijo: ¿Cuál plaga? Ellos respondieron: Una plaga azotó la aldea hace siete días. Y cada día que pasa, empeora.
- 125. Él respondió: Vayamos a la sinagoga y roguemos por Misericordia ante el Santo, bendito sea Él. Mientras estaban en camino, la gente se les acercó y les dijeron los nombres de las personas que habían muerto o estaban a punto de morir. Rabí Aja les dijo: Este no es es hora de hablar, el tiempo presiona.
- 126. Elijan cuarenta hombres de entre los más dignos y divídanlos en cuatro grupos. Yo estaré entre ustedes. Diez hombres deberían ir a cada una de las cuatro esquinas de la ciudad. Allí, recitaréis, con el poder de vuestras almas, las frases de la ofrenda de incienso, que el Santo, bendito sea Él, entregó a Moshé. Y deberías recitar también las frases de las ofrendas de sacrificio.
- 127. Y así recitaron esas frases tres veces en cada una de las cuatro esquinas de la ciudad. Luego les dijo: vamos a visitar a los que están a punto de morir. Elijan entre

ustedes PERSONAS QUE PUEDAN IR a sus casas y recitar LO QUE HEMOS DICHO. Cuando terminen, digan estos versículos: "Luego dijo Moshé a Aharón: '¡Toma tu incensario! ...Tomólo entonces Aharón...Pues se colocó entre los muertos y los vivos..." (Bemidbar/Números 17:11-13) Siguieron estas instrucciones, y entonces LA PLAGA cesó.

- 11. וַיאפֶר בוּשֶּׂה אֶל הָאַדְה וְכַפָּר אֲבֹיהֶם כִּי יָצָא הַפֶּצֶּף בִוּלְפַגֵּי יְהֹוָה הַזִּזֹל הַנְּגָּף. וְהוֹבֵרְ בְּהַרָה אֶל הָאַדְה וְכַפָּר אֲבֹיהֶם כִּי יָצָא הַבֶּּצֶּף בִוּלְפַגֵּי יְהֹוָה הַזִּזֹל הַנְּגָּף.
- בּצִּסִּבִּת וֹנִּכַפּר עַּׁל בִּאָשֶׁר בִּבֶּר בּשְּׁה וַנְּרָץ אֶל תוּך בִּצְּּבָּׁר וְהַנִּּה בִּוֹל בַּצְּבֶׁר בִּאָּב וַיִּבֵּן אֶת 12. וַיִּפַּׁר וַיִּבָּר עַׁל בָּאָשֶׁר דִּבֶּר בּוּשֶּׁה וַנְיָרִץ אֶל תוּך בִּצְּּבָּר וְהַנִּּה בְּאָם וַיִּבּוֹ אֶת
 - 13. וַיַּעֻבוֹר בֵּין הַבֵּוּתִים ובֵין הַוֹזַיִּים וַתֵּעָבַר הַבַּוּבֶּפָה.

Zohar Vayera 120-127

- 120. רַבִּי פָּגְּזָזִס פָתַזז קְּרָא דִּכְתִיבֹ, (בֹמרבר יוֹ) וְהִגַּה הֵזֵזל הַגָּגֶּף בְּעָּם וּכְתִיבׁ וַיֹּאכֶּוּר בּוּשֶּׂה אֶל אֲהָרוֹ לָזוֹ אֶת הַבִּּוּזְיִתָּה וְגֹּוֹ וּכְתִיבֹ וַתֵּעָצַּר הַבַּוּגֵּפָה. כְּתִיבֹ הָכָא בַּוֹהֵר וּכְתִיבׁ הָתָם בַּוְהָרִי שִׂלשׁ סְאִים. בַּוֹח לְּהַכָּוֹ קָרְבָּוֹ לְאִשְּׂתְּנָבְא אַף כָּאוֹ קְרְבָּוֹ לְאִשְּׂתְּנָבְא.
- 121. אָבֵּור רַבִּי פָּנְּזָזְס זָבְינָּא זָזְדָא הָוִינָּא אָזְבֵי בְּאָרְזָזְא וַעֲּׂרְעִּית בֵּיה בְּאֵלְיָהוּ, אֲבִּינָּא כֵּיה, כֵּים גָּזֵּר קִּיּדְבְּיִא בְּיִרְ הֹיּא וְעָּאלוּ קַבְּוּה כֵּיבָּוּא כִי בַּוּר בִּוּלָּא דְּבְּוּבֵינְּזְּ לְאַדְּבָּרְא זוּוֹבִי דְבַּר נְּשֹׂ, הִיּ בְּעַרְנָּא הְיִדְבְּרוּן בְּנִּי אֶנְשְׁא קּרְבְּנִיְא הְבִוּנִּי בוּשָׂה וּשַׂוִּי לִבִּיה וִּרְעֹּיתִיה בְּהוּ, דְּכַלְהוּ יִדְבָּרוּן כֵיה לְטַב.
- 122. וְעוֹד בְּעִּדְנָּא דִּיְעַרעׁ מוּתְנָּא בִּבְנֵּי אֶנְּשָׂא, קְיִיבִּוּא אִתְנְּזֵּר וכְרוּזָא אַעֲבֹר עַׁל כָּל זוִילְא דִשְׁמִיִּא דְּיִבְּיוֹרוּן בִּרְעוֹת נַּפְשָּׂא וְלְנִינָּא דְּלְטֹּרֶת בּוּסְבִּיוּן דְּהֲוּוּ לְהוּ לְיִשְּׂרָאֵל, דְיִתְבַּטַׂל מוֹתְנָּא כִוּנִיְיהוּ. וְלַבָּא עִּנְיִינָּא דִּקְטֹּרֶת בּוּסְבִּיוּן דְּהֲוּוּ לְהוּ לְיִשְּׂרָאֵל, דְיִתְבַּטַּׁל מוֹתְנָּא כִוּנִיְיהוּ.
- בּמִתִּים וּבִיּן בִּתֹיִּים וַתִּאָצִּר בִּמִּצְּפָה. ולָא יָכִיל מִלְאָכָא דִּלְּתֹדְּלָא לְשַׁלְּטְאָה וְנִּתְבַּטְּלָא וְנִיֹּה בִּיּוֹ בִּתֹּל בִּיּתְ בִּיּתְ בִּיּתְ בִּיּתְ בִּיתְ בְּבְּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בְּיתְ בִּיתְ בְּיתְ בִּיתְ בְּיתְ בִּיתְ בְּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בְּיתְ בִּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּתְ בְּבְּתְ בְּבְּתְ בְּבְּתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּעְבְּבְּתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּבְּיתְ בְּבְּבְּיתְ בְּבְּבְּיתְ בְּבְּבְּיתְ בְּבְּבְּיתְ בְּבְּבְּבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּבְּבְּבְּיתְ בְּבְּבְּבְּבְּיתְ בְּבְּבְּבְּיבְּבְּיתְ בְּבְּבְּיבְּבְּיתְ בְּבְּבְּיבְּבְּיתְ בְּבְּיבְּבְּיבְּבְּיבְּבְיבְּילְ בְּבְּיבְּבְבְּבְּבְּיבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּיבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְב
- 124. רַבִּי אַזְּזָא אֲזַׁל כִּלְפַּר טַּׂרְשָּׁא אֲתָא לְנַּבֵּי אוּשְׂפָּיזֵּיהֹ, לְזִזִישׂוּ עֲׂכַיְהוּ כָּל בְּנֵי בָּוּתָא, אָבְוּר לְהוּ נַּבְרָא רַבָּא אֲתָא הָכָא נַּזִּיל לְנַבִּיהֹ, אָתוּ לְנַבִּיהֹ, אָבְוּרוּ כֵּיהֹ לָא זִזְס עַל אוּבְדְּנָּא, אָבִוּר לְהוּ בַּוֹהוּ. אָבְּוּרוּ כֵּיהֹ דְאִית שִּׁבְעָה יוֹבִוּין דְשָּׂארֵי בוּוֹתָנָא בְּנִאתָא וֹכָל יוֹבִוּא אִתְתַלַּף ולָא
- לַלָּגְיִלִּא הָכִּי דְּהַּצְּאָנָא דְּתִוּלָּא. אָתוּ וֹאָבְּוֹר פָּלוּנִּי וּפָלוּנִּי כִּיִּתוּ, וּפָּלוּנִי וּפַלוּנִי נָּסוּ לְבוּוּת. אָבִוּר לְחִוּ רַבִּי אַזִּא כֵּיִּת תְּהָא 125. אָכִּוּר לְחִוּ זְּנִּיִּל לְבֵּי לְנִּיְּהָתּיּ, וּפְּלוּנִּי וּפְלוּנִי נְּסוּ לָבוּוּת. אָבִּוּר לְחִוּ
- 126. אֲבָּל אַפָּרִישׂוּ בּוּנְּכוּוֹן אַרְבְּעִיןֹ בְּנֵּי נְּשָׁא בֵּוּאנוֹן דְיַבְּאִין יַתִּיר. עֲשָּׂרָה עֲשָּׂרָה לְאַרְבְּעָה זוּוּלָּקִין ואֲנָא עִבְּוּכוּן, עֲשָּׂרָה לְזִּוְוִיִּתָא דְבָּוּאתָא, וַעֲשָּׂרָה לְזִּוְוִיִּתָא דְבָּוּאתָא, וְבֵּן לְאַרְבַּע זִוּיִיתָא דְבָּוּאתָא. וְאָבְּוּרוּ בִּרְעוֹּת נַּפְשְּׁכוּן עִנְּיִינָּא דִקְּטֹרֶת בּוּסְבִּיוֹן. דְּקּוּדְשָׂא בְּרִיךְ הוּא יָהַבּ לְבוּשֶׂה וּעִנְּיִינָּא דְּקָרְבְּנָּא עִבִּייה.
- 127. עַבְּדוּ בּוֹ הְכַּת וֹבְוּנִיוֹ וְאַעֻּבְּרוּ בְּכָל בָּוּאתָא לְאַרְבַּעׁ וְוויִיתָא וֹבְוּוּ אָבְּוּרוּ לְהוֹ גַּוִּיל לְאָנִּוּן דְאוֹשִׁיטוּ לְבֵּוּבִוּת אַפְרִישׁוּ בִּוּנִיִיכוּ לְבָתֵּיהוּן, ואִבְּוּרוּ בְבִין, וְכַד הְּסַיְּיבוּוּ אִבְּוּרוּן

אָכֵּין ְ פָסוּקַיָּיא (בֹּמִדְבֹר טוֹ) וַיּאָבֶּוֹר בּוֹשֶּה אֶל אַהָּרן ְ קַּוֹז אֶת הַבַּוֹוְיְתָה וֹתֵוְ עָבֶּיה אֵשׁ וְגֿו׳ (רֹף קֹא עִּיב) וַיִּכָּוֹז אַהָּרן וְגֿו׳ וַיַּעְבוֹד בִּין הַבּּוּתִים וְגֿו׳. ובּן עַבְּדוּ ואִתְבַּטַׂל כִוּנִּיְיהוּ

Enlaces a audio:

Vayera 120-127: https://soundcloud.com/dailyzohar/vayera-120-127

Korbanot: https://soundcloud.com/dailyzohar/korbanot

Ketoret: https://soundcloud.com/dailyzohar/ketoret-11-incense

השעה ברית כרשינה השעה קבין יין קפריסין סאין

הלתא וקבין הנהא ואם לא מצא יין קפריסין מביא ומר

וורין עהיק מניו סדימית רובע מעכדה עשן כב שהוא ומר

בי גדק הבבלי אומר אף נפת הירדן כב שהוא ואם נהן

בר דבשש פסלה ואם הסר אחת מכבל סמניה ויצר אינו אלא

בר לפוה הוא בא כדי לשרות בו את הצפרן איבי אינו אלא

ביי ליפות בה את הצפרן כדי שתהא צאב ידי קפריסין

במקדש מפני הגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים

במקדש מפני הבי הידה בו את הצפרן כרי שהוא עוו

במקדש מפני אומר הבי הודה בי אלאין מכניסין מי רגלים

בעיבעים מפני הובר הדי היטב היטב היטב היה מני להביע לה

עמיענו אנור רבי הודה באד עיבר אות במירה אית לשש א

ביי לבשמים פטמה לויצאין כעורא איביר אות כשיני והיב מהה

עמיענו בי עלים שלה היהד באד עובר עיים לויצאין ועוד

בעיבעים עלה היה היהד באד עובר עיים לויצאין ועוד

בעיבעים עלה היה היהד באד עובר עיים להצאין ועוד

בייבל פפיא אינו היה גיוה ולפה אים מנירבי בי הבש מפיי

עוד בר קפרא אינו היה באד מובר עירבי בי הדש מפיי